

Varga Eszter Noémi (Rózsa úti Ált. Iskola 6.o.)

Az új testvér

Mondta nekem anyuka
lesz bizony egy testvérem,
megtudtam, már kicsoda
és most el is mesélem.

Hazajöttünk négyesben:
apa, anya, ő meg én
Nem tudtam milyen szerzet,
a pólyába néztem én.

Arról, mikor megláttam,
inkább nem is beszélek.
Nem volt olyan, mint magam,
inkább, mint egy kísértet.

Most hát nálunk tanyázik,
ordít, bömböl, kiabál,
mikor engem hív az ágy,
nála bizony áll a bál.

Amikor már nagyobb lett,
elég gyakran rosszat tett.
„Eltépem a füzeted,
mégpedig a kedvenced.”

Ha ezért fülest adtam,
árulkodott anyának.
Szavait, mondatait,
tartsa meg már magának!

Aztán értelmesebb lett,
játszadózó, aranyos.
Óvodába is elment,
óvónéni gondja most.

Hogyha én majd nagy leszek,
és gyermeket nevelek,
kettőt szülök, nem egyet,
hogy szépen ellegyenek.